

Nr 278.

Av herrar **Edström** och **Birke**, om viss ändring av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen.

I 33 § kommunalskattelagen medges avdrag för vissa fall av ökade levnadskostnader på grund av arbete på annan ort än bostadsorten. I olika utslag (se bl. a. Regeringsrättens Årsbok 1953: Fi 1115) har regeringsrätten förklarat sådant avdrag icke författningsenligt kunna medges i det fall att ena maken stadigvarande bor och arbetar på annan ort — oaktat det i föreliggande fall var bostadsbristen på arbetsorten, som tvingat mannen att hyra möblerad bostad åt sig själv och lämna familjen kvar på den tidigare arbetsorten.

I anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen sägs, att avdrag icke är medgivet enbart på den grund, att den skattskyldige har sitt arbete på annan ort än den där han har sin bostad. Principen är — vilket också framgår av motiven — att den skattskyldige själv får ta konsekvenserna av de ökade levnadskostnader, som blir en följd av att han har bostad och arbete på olika orter. Från detta göres bl. a. undantag för det fall, att det »icke skäligen kan ifrågasättas, att den skattskyldige skall avflytta till den ort, där arbete skall utföras». Regeringsrätten har dock icke ansett detta stadgande kunna tillämpas på föreliggande fall.

När ny anställning på annan ort erbjudes någon arbetare eller tjänsteman, har under tiden efter kriget det största hindret för en flyttning varit att lämplig familjebostad icke kunnat erhållas på den nya arbetsorten. Detta har lett till att tjänsten antingen ej kunnat accepteras eller att familjen fått bo kvar i den gamla bostadsorten medan mannen fått inackordera sig eller på annat sätt ordna sin bostadsfråga, där arbetet skall utföras. Redan en flyttning medför i och för sig ökade kostnader som dock är av engångsnatur. En ständigt återkommande merutgift är däremot merkostnader som uppkommit genom att familjemedlemmarna tvingas bo på skilda orter. I de fall då t. ex. make måste bosätta sig å annan ort för att sköta sitt arbete och han på grund av förhållanden över vilka han ej kan råda ej kan anskaffa familjebostad på arbetsorten förefaller det vara ett rättvisekrav, att han beviljas skatteavdrag för sina till följd av bosättningsförhållandena ökade levnadsomkostnader.

Under hänvisning till vad ovan sagts hemställes,

att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

ändring i anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen den 28 september 1928.

Härigenom förordnas, att anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 måtte erhålla följande lydelse.

Anvisning

till 33 §.

1. Skattskyldig — — —, 2 mom.
2. Har — — — handling.
3. Har — — — 32 §). Sådant avdrag för ökning i levnads-kostnader skall jämväl medgivas make, som på grund av omständighet varöver han ej kunnat råda, ej kunnat erhålla familjebostad å den ort där arbetet skall utföras.

Avdrag — — — utföras.

4. Även — — — fortskaffningsmedel.

Stockholm i januari 1954.

Walter Edström.

E. Birke.